

Publicerad 2006-03-01 09:03 av Bodille

Detta är min egen däremot. skriven för några år sedan, då mitt hjärta hade svåra kval...

Pajazzo

Pajazzo

Sitter i solen och fryser
min själ är mig fjärran långt bort
och det är kallt där jag är.

Den kropp som är min går omkring,
springer framåt och kommer
ingenstans
ingenstans finns jag, min kropp
är mig främmande

I mina två liv växer kvalen
så stora att jag räds drunkna,
min kärlek så stark,
men utan avtryck...
bakom galler är den gömd.

Jag gömmer den jag är,
att överleva det ena livet...
En dag går...
var det jag som var glad?
Vem var det som levde där?

Pajazzo tar på sin mask
går ut i manegen och strålkastaren tänds,
allt ljus på Pajazzo, ett fantastiskt framträdande.
publikens applåder; ovationer.
-Tänk, att han kan göra så!
pajazzo tar emot,
går till sin loge, där masken
läggs åt sidan,
han gråter
ensam

Tänk, att han kan göra så!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bodille med Poeter.se id #7255 innehar upphovsrätten